

ret nogen Variation i Priserne paa Klæde; de have været omtrent de samme fra det ene Aar til det andet; men, som jeg nylig sagde, i den senere Tid er Prisen paa Materialier betydeligt stegen, og derfor har Krigsbestyrelsen været nødt til at forlange en større Sum til Armeens Forsyning med Klæde end hidtil. Det Klæde, som Armeen behøver, leveres, som bekendt, fra en Fabrik, der tilhører Militairretaten, og som drives for Statskassens Regning. Fabrikken er i de senere Aar drevet med Fordeel, og ved at beregne Fabrikken med saadanne Priser, som svare til de gængse Priser i Landet, har den ydet et Overskud. Naar man nu vil nedsætte Prisen paa Klæde, vil Fabrikken ikke levere noget Overskud, og Priserne kunne jo saaledes nedsættes, at der endog blev et Deficit paa Fabrikens Regnskab. For Statskassen kunde det jo forsaavidt være ligegyldigt, om man for et enkelt Aar satte Prisen paa Klæde billigere, end den i Virkeligheden er; Tabet blev da i alt Fald Fabrikens og altsaa ogsaa Statskassens. Enten man nu beregner en Alen Klæde paa Armeens Udgiftsbudget til 10 Mk., og saa beregner Fabrikken Tabet af 1 Mk. pr. Alen Klæde, eller man omvendt beregner Materialierne med hvad de virkelig koste, bliver Udgiften jo den samme for Statskassen. For et enkelt Aar kan det altsaa være ligegyldigt; men jeg finder det urigtigt at postere paa Militairretatens Budget Materialier, anskaffede for en Priis, for hvilken de i Virkeligheden ikke kunne havees. Den rette Posteringemaade er, at de paa Militairretatens Konto opføres med den Sum, som de efter de gængse Priser virkelig koste, og det er af den Grund, at jeg har fremsat mit Forslag.

B. Christensen: Jeg troer rigtigt nok, at den ærede Krigsminister kunde have fristaget baade sig selv og os for at opholde os ved dette Forslag; imidlertid vil den gjentagne Hentydning til den altfor bekendte Klædefabriks Balance, der forekommer i den ærede Ministers Ottringer, jo vel gjøre det forklarligt. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at, hvorfor man i det andet Thing har holdt fast ved det Udtryk, den ærede Minister dolerer

over, som mindre fordeeltigt for Fabrikken, er, fordi man gaaer ud fra den, som det synes, ganske velgrundede Forudsætning, at, har Fabrikken faste Priser og skulle de gode Aar komme den tilgode, maae ogsaa enkelte mindre gode Aar billigviis falde den til Last. Som bekendt, er Fabrikken ikke optagen i Finantslovsforslaget; man er maafee ogsaa ved denne Omstændighed saameget mindre opfordret til at gaa ind paa dette Uendingsforslag, der efter Alt, hvad jeg kan forstaae, er meget lidet væsentligt, og hvad den ærede Krigsministers Anførelse derom angaaer, da er den overtydende gjendrevet i Folkethingets Forhandlinger Spalte 2381, til hvilke jeg derfor skal henvise. Udvalget har saaledes ikke troet at burde anbefale nærværende Uendingsforslag.

Ordføreren: Jeg maa dog tillade mig at tilføje en lille Bemærkning. Det forekommer mig nemlig, at det egentlige Spørgsmaal, til hvilken Priis Klæde fra Usserød skal betales af Armeen, er afgjort derved, at der under Uendingscontoen er fradraget et Beløb, som udgjør omtrent 1 Mk. pr. Alen Klæde. Det er et Beløb af lidt over 11,000 Rb. Det er, forekommer det mig, det reelle Spørgsmaal; at der nu her er tilføjet, at der kan ikke betales efter andet end Reglementspriserne, forekommer mig at være af liden Betydning. Den meget ærede Krigsminister siger: Reglementspriserne ere de Priser, Ministeriet fastsætter hvert Aar; ja, hvis det er Tilfældet, seer jeg aldeles ikke, hvad der er til Hinder for, at den Passus staaer der, hvis jeg ellers ikke har misforstaaet den ærede Krigsminister. Forholder det sig virkelig saa, at ved Reglementspriserne er at forstaae de Priser, som Krigsministeriet aarligt sætter paa Klæde, til hvilke det skal leveres fra Usserød, er der jo ikke sat Andet ved dette Forslag end det, der virkelig skeer, men jeg skal ikke fragaae, at jeg har Tvivl om, at jeg har forstaaet den ærede Minister rigtigt, eller at Forholdet virkelig er saaledes. Men det egentlige Spørgsmaal, til hvilke Priser Usserød Fabrik kan levere sit Klæde i Finantsaaret 1854—55, er afgjort ved den Afstemning, som jeg berørte.